

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΔΗΜΟΣ ΧΑΪΔΑΡΙΟΥ
ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΑΔΑ: ΩΥ16ΩΗ3-ΗΠ
Αρ.Πρωτ:33033/10.10.2014

Α Π Ο Σ Π Α Σ Μ Α

Από το πρακτικό της **14ης/2014** συνεδριάσεως του Δημοτικού Συμβουλίου

Αρ. αποφάσεως : **195**

ΘΕΜΑ «Λήψη απόφασης που αφορά στην άσκηση ή μη έφεσης κατά της υπ' αριθ. 2264/2014 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών με την οποία αναγνωρίστηκε ότι οι διαδοχικές συμβάσεις έργου ή εργασίας ορισμένου χρόνου εννέα εργαζομένων είναι συμβάσεις εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου.

Στο Χαϊδάρι και στο Δημοτικό Κατάστημα σήμερα την **07^η** του μήνα **Οκτωβρίου** του έτους 2014 ημέρα της εβδομάδας **Τρίτη** και ώρα **18:00** συνήλθε σε **Τακτική** Συνεδρίαση το Δημοτικό Συμβούλιο κατόπιν της με αριθ. πρωτ **32246/03-10-2014**, του Δήμου εγγράφου προσκλήσεως του Προέδρου που επιδόθηκε σε κάθε μέλος στις **03-10-2014** και στον Δήμαρχο σύμφωνα με τα άρθρα 64 και 74 του Ν. 3852/ 2010 και δημοσιεύτηκε στο Δημοτικό Κατάστημα.

Αφού διαπιστώθηκε ότι υπάρχει νόμιμη απαρτία, δεδομένου ότι επί συνόλου τριάντα τριών (33) μελών βρέθηκαν παρόντα τριάντα (30) μέλη ήτοι:

Π α ρ ό ν τ ε ς

1 Β. Παντελάρος	10. Σ. Χατζηστεργίου	19. Ε. Τροχίδης	28.Η. Δρούλιας
2 Ν. Καραγιάννης	11. Μ. Χουδελούδης	20. Α. Μποζίκας	29. Α. Γκανά –Ρηγάκη
3. Ν. Δαουάχερ	12. Α. Βουλγαρίδης	21.Α. Χαλκιάς Απών	30. Ε. Καμπόλη
4. Κ. Σταθάς	13. Μ. Δημουλά	22. Ε. Τοκατλίδη Απούσα	31. Φ. Θεοδορακόπουλος Απών
5. Η. Βαρντιμιάδης	14. Γ. Ζέρβα	23. Ε. Ντηνιακός	32. Κ. Ασπρογέρακας
6. Ε. Θερμού	15. Π. Κουβαράς	24.Δ. Τσατσαμπάς	33. Κ. Φουρλής
7. Κ.Βορέας	16. Α. Παναγοπούλου- Γεωργοπούλου	25.Β. Καρατζαφέρης	
8. Π. Μοσχονάς	17 Κ. Τσουκνίδας	26. Θ.Σπηλιόπουλος	
9. Ι. Ζώτος	18. Δ. Θεοδώρου	27.Α. Σκαμπά	

Ο Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου, ύστερα από τη διαπίστωση της απαρτίας, κήρυξε την έναρξη της συνεδρίασης του Δημοτικού Συμβουλίου.

Ο Δήμαρχος συμμετείχε στην συνεδρίαση.

Το Δημοτικό Συμβούλιο αρχίζει τη συζήτηση του 4^{ου} θέματος της ημερήσιας διάταξης με παρόντες 30 Δημοτικούς Συμβούλους επί συνόλου 33.

Ο Πρόεδρος του Δ.Σ., έθεσε υπόψη των μελών του Σώματος την υπ' αριθμ. 220/2014 απόφαση της Οικονομικής Επιτροπής με την οποία παραπέμπεται προς συζήτηση και λήψη απόφασης στο Δημοτικό Συμβούλιο, το θέμα: **άσκηση ή μη έφεσης κατά της υπ' αριθ. 2264/2014 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών με την οποία αναγνωρίστηκε ότι οι διαδοχικές συμβάσεις έργου ή εργασίας ορισμένου χρόνου εννέα εργαζομένων είναι συμβάσεις εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου**, η οποία έχει ως ακολούθως,

A. ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Με την από 2 Ιουλίου 2013 και με αριθμό κατάθεσης δικογράφου 90976/3099/2013 αγωγή τους που δικάστηκε στις 4 Νοεμβρίου 2013 ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών , οι κκ. 1) Αχιλλέας Πολώτης (ο οποίος παραιτήθηκε από την αγωγή) , 2) Γεώργιος Αλεξόπουλος , 3) Δημήτριος Βασιλείου, 4) Δημήτριος Αργυράκης, 5) Ιωάννης Χαραλαμπίδης , 6) Πέτρος Χριστοφορίδης, 7) Σωτήριος Λαμπίρης , 8) Πάυλος Μοναστηριώτης , 9) Γεώργιος Μπακλώρης , όλοι οδηγοί και 10) ο Εμμανουήλ Δουκάκης, εργάτης πρασίνου, ζήτησαν να αναγνωριστεί από το δικαστήριο ότι οι συμβάσεις που συνδέουν καθέναν από τους ενάγοντες με τον εναγόμενο Δήμο Χαϊδαρίου αποτελούν μία ενιαία σύμβαση εξηρημένης εργασίας αορίστου χρόνου και να υποχρεωθεί ο Δήμος να τους απασχολεί στη θέση , την ειδικότητα και με τις αντιστοιχούσες στην υπηρεσιακή τους ένταξη αποδοχές, λαμβανομένων υπόψη και των λοιπών τυπικών τους προσόντων , κηρυχθείσας της απόφασης προσωρινώς εκτελεστής.

Η αγωγή των ανωτέρω έγινε δεκτή με την υπ' αριθ. 2264/2014 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών που δημοσιεύτηκε στις 4-7-2014 και επιδόθηκε στο Δήμο στις 26-8-2014.

Με την ανωτέρω απόφαση 1) αναγνωρίστηκε ότι οι συμβάσεις που συνδέουν τον καθένα από τους ενάγοντες με τον εναγόμενο Δήμο αποτελούν μία ενιαία σύμβασης εξηρημένης εργασίας αορίστου χρόνου , 2) υποχρεώθηκε ο Δήμος να απασχολεί τους ενάγοντες στη θέση, την ειδικότητα και με τις αντιστοιχούσες στην υπηρεσιακή τους ένταξη αποδοχές, λαμβανομένων υπόψη και των λοιπών τυπικών τους προσόντων, με απειλή χρηματικής ποινής, ύψους πενήντα (50) ευρώ , υπέρ καθενός και για κάθε μέρα παράβασης της υποχρέωσης αυτής και 3) κήρυξε την απόφαση προσωρινά εκτελεστή ως προς την ανωτέρω διάταξη, δηλ. την υποχρέωση του Δήμου να απασχολεί τους ενάγοντες.

Σε ό,τι αφορά την άσκηση ή μη έφεσης κατά της ανωτέρω απόφασης αναφερόμαστε στο άρθρο 72 του Ν. 3852/2010 (ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ) περί αρμοδιοτήτων της Οικονομικής Επιτροπής . Σύμφωνα με την παρ. 1 περ. ιγ) η Οικονομική Επιτροπή αποφασίζει για την άσκηση όλων των ένδικων βοηθημάτων και των ένδικων μέσων. Σύμφωνα με την παρ. 2 εδάφιο 2 προκειμένου για μισθολογικές απαιτήσεις , κάθε μορφής, περιλαμβανομένων και των επιδομάτων , δεν είναι δυνατή η παραίτηση από την άσκηση ενδίκων μέσων , ο δικαστικός ή εξώδικος συμβιβασμός και η κατάργηση δίκης , εκτός από τις περιπτώσεις που το νομικό ζήτημα έχει κριθεί με απόφαση ανώτατου δικαστηρίου.

Εν προκειμένω, η ένδικη αγωγή δεν περιέχει άμεση μισθολογική διεκδίκηση καθόσον δεν υπάρχει αίτημα για καταβολή διαφοράς αποδοχών , επιδομάτων κλπ. αλλά έμμεση απαίτηση για τη λήψη του μισθού που δικαιούται ο καθένας σε εκτέλεση της απόφασης .

B. ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΑ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗΣ ΑΣΚΗΣΗΣ ΕΦΕΣΗΣ

Η άποψη του Γενικού Γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής, όπως έχει διατυπωθεί μεταξύ άλλων και στην υπ' αριθμ. πρωτ. 13222/10949/28.3.2014 απόφασή του, με την οποία ακυρώθηκε η αριθμ. 1/2014 απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Αγίας Βαρβάρας (με την οποία παραιτήθηκε από την άσκηση περαιτέρω ενδίκων μέσων κατά της αριθμ. 3026/2013 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών που δικαίωσε 31 συμβασιούχους διαφόρων ειδικοτήτων) , είναι ότι οι φορείς, στις περιπτώσεις των αποφάσεων που αφορούν σε αναγνώριση διαδοχικών συμβάσεων ως συμβάσεις εξηρημένης εργασίας αορίστου χρόνου (ακόμη κι όταν δεν αφορούν άμεσα μισθολογικές απαιτήσεις) οφείλουν να εξαντλούν τα ένδικα μέσα.

Στην ανωτέρω απόφαση ο ΓΓ της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής, παραπέμπει στα υπ' αριθμ. πρωτ. ΔΙΠΙΔΔ/Α200/800/οικ. 22370/21-10-2013 και 129/31.12.2013 έγγραφα του Υπουργείου Εσωτερικών Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, σύμφωνα με τα οποία οι φορείς υποχρεούνται να ασκούν κατά των δικαστικών αποφάσεων τα προβλεπόμενα ένδικα μέσα που επιβάλλει το δημόσιο συμφέρον, καθώς και ότι δεν επιτρέπεται οποιαδήποτε παραίτηση από ένδικα μέσα, όταν πρόκειται για μισθολογικές απαιτήσεις.

Ειδικότερα, το Τμήμα Προσωπικού ΟΤΑ της Δ/σης Οργάνωσης και Λειτουργίας ΟΤΑ της Γ. Δ/σης Τοπικής Αυτοδιοίκησης του Υπουργείου Εσωτερικών Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης στην εγκύκλιο με αριθμ. πρωτ. 129/31.12.2013 υποστηρίζει τα ακόλουθα:

«..... οι ΟΤΑ και τα νομικά τους πρόσωπα καλύπτουν τις εποχικές ή παροδικές ανάγκες τους, καθώς και τις ανάγκες των προγραμμάτων ή των έργων που υλοποιούν με συγχρηματοδότηση από διεθνείς οργανισμούς ή από εθνικούς πόρους, με την πρόσληψη εκτάκτου προσωπικού με συμβάσεις εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου ή με τη σύναψη συμβάσεων μίσθωσης έργου, ενώ συμμετέχουν και σε προγράμματα ενίσχυσης της απασχόλησης, προσλαμβάνοντας ανέργους για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα.

Οι ως άνω συμβασιούχοι οφείλουν να αποχωρούν από τις υπηρεσίες με τη λήξη της διάρκειας των συμβάσεών τους, όπως προβλέπεται από την κείμενη νομοθεσία, η δε μετατροπή των συμβάσεών τους σε αορίστου χρόνου απαγορεύεται ρητά από το άρθρο 103 του Συντάγματος.

Εντούτοις, επί σειρά ετών παρατηρείται το φαινόμενο της αναγνώρισης τέτοιου τύπου συμβάσεων ως εξαρτημένης εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, με αποφάσεις πολιτικών δικαστηρίων, οι οποίες καθίστανται τελεσίδικες και αμετάκλητες άρα και υποχρεωτικές για τη διοίκηση (ν. 3068/2002). Σε ορισμένες περιπτώσεις τα αρμόδια όργανα των ΟΤΑ και των νομικών τους προσώπων αποδέχονται τα αιτήματα των αγωγών, συνομολογούν ότι με τις συμβάσεις αυτές καλύπτονται πάγιες και διαρκείς ανάγκες τους και δεν ασκούν τα προβλεπόμενα τακτικά και έκτακτα ένδικα μέσα κατά των αποφάσεων αυτών, ως οφείλουν για την προάσπιση των συμφερόντων τους.

Αποτέλεσμα των πρακτικών αυτών είναι η κατάταξη συμβασιούχων σε προσωποπαγείς θέσεις ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου των φορέων αυτών, καταστρατηγώντας το συνταγματικά κατοχυρωμένο σύστημα προσλήψεων του ν.2190/94, όπως ισχύει και για τους φορείς αυτούς και επιβαρύνοντας τους προϋπολογισμούς τους με μη προγραμματισμένες δαπάνες.

Επιπροσθέτως, επειδή συνυπολογίζονται οι κατατάξεις αυτές για την τήρηση του λόγου 1/5 (μία πρόσληψη ανά πέντε αποχωρήσεις προσωπικού) στο δημόσιο, στερούνται οι φορείς τη δυνατότητα πρόσληψης μονίμου προσωπικού, από τους διαθέσιμους επιτυγχόντες σε διαδικασίες πρόσληψης υπό τον έλεγχο του ΑΣΕΠ.

Όπως έχετε ενημερωθεί κατ' επανάληψη, τόσο από το Υπουργείο μας όσο και από τα Υπουργεία Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Η.Δ. και Οικονομικών, οι ΟΤΑ και τα νομικά τους πρόσωπα έχουν καθήκον να προασπίζονται, τα συμφέροντά τους, μέχρις εξαντλήσεως των ενδίκων μέσων και βοηθημάτων και σε κάθε στάδιο των δικών αυτών.

Ειδικότερα, σας επισημαίνουμε ότι σύμφωνα με τα άρ. 72 και 176 του ν. 3852/2010, η Οικονομική Επιτροπή του Δήμου και της Περιφέρειας αντίστοιχα, έχει αρμοδιότητα για τη λήψη της απόφασης άσκησης όλων των ενδίκων βοηθημάτων και μέσων, ενώ δεν είναι επιτρεπτή οποιαδήποτε παραίτηση από άσκηση ενδίκων μέσων, προκειμένου για μισθολογικές απαιτήσεις καθώς και απαιτήσεις μισθών, επιδομάτων, αποζημιώσεων και γενικά μισθολογικών παροχών οποιασδήποτε μορφής, εξαιρουμένων εκείνων για τις οποίες το νομικό ζήτημα έχει επιλυθεί με απόφαση ανωτάτου δικαστηρίου.»

Με βάση το ανωτέρω σκεπτικό καλεί τους ΟΤΑ σε πιστή εφαρμογή των οριζομένων στην ανωτέρω εγκύκλιο υπό την απειλή της λήψης πειθαρχικών ή και ποινικών μέτρων εις βάρος των αρμοδίων

Γ. ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗΣ ΑΣΚΗΣΗΣ ΕΦΕΣΗΣ

Σε αντίκρουση του ανωτέρω σκεπτικού διατυπώνεται και προβάλλεται ενώπιον των αρμόδιων Ελεγκτικών και Δικαστικών Αρχών από μερίδα νομικών το κατωτέρω σκεπτικό:

Η διάταξη του άρθρου 72 παρ. 1 εδ. ιγ' προβλέπει ότι η Οικονομική Επιτροπή : «..ιγ) αποφασίζει για την άσκηση όλων των ενδίκων βοηθημάτων και των ενδίκων μέσων...», ενώ στο εδ. ιδ' προβλέπει ότι: «...Προκειμένου για μισθολογικές απαιτήσεις, κάθε μορφής, περιλαμβανομένων και των επιδομάτων, δεν είναι δυνατή η παραίτηση από την άσκηση ενδίκων μέσων, ο δικαστικός ή εξώδικος συμβιβασμός και η κατάργηση δίκης.».

Σύμφωνα με τις ανωτέρω διατάξεις, στα πλαίσια της αυτονομίας και της αυτοτέλειας που καθιερώνει το άρθρο 102 του Συντάγματος για τους ΟΤΑ πρώτου και δεύτερου βαθμού, καθιερώθηκε η δυνατότητα στους ΟΤΑ, μεταξύ άλλων να μπορούν να αποφασίζουν για την άσκηση ή μη όλων των ενδίκων βοηθημάτων και των ενδίκων μέσων, ανάλογα με το δημόσιο ή δημοτικό συμφέρον που πρόκειται να εξυπηρετηθεί . Έτσι εφόσον κρίνουν ότι η μη άσκηση ενδίκων μέσων, δεν αποβαίνει σε βάρος του συμφέροντος των πολιτών της τοπικής κοινωνίας, δύνανται να μην ασκήσουν ένδικα μέσα κατά δικαστικής απόφασης. Σε μια μόνο περίπτωση, καθιερώνεται η υποχρέωση της διοίκησης, για την άσκηση ενδίκων μέσων, κατ' άρθρο 72 παρ. 2, ήτοι όταν η δικαστική απόφαση έχει επιδικάσει στους εργαζόμενους μισθούς, επιδόματα, δεδουλευμένες αποδοχές κλπ.

Υποστηρίζεται ότι όταν η δικαστική απόφαση (όπως εν προκειμένω συμβαίνει) περιορίζεται στο να αναγνωρίσει ότι διαδοχικές συμβάσεις εργασίας συνιστούν μία ενιαία σχέση εργασίας και υποχρεώνει το φορέα να απασχολήσει τον εργαζόμενο, χωρίς παράλληλα

να τον υποχρεώνει στην καταβολή, οποιασδήποτε μισθολογικής αξίωσης, δεδουλευμένων αποδοχών, επιδομάτων, μισθών υπερημερίας κλπ. η απόφαση περί μη άσκησης ενδίκων μέσων είναι απολύτως νόμιμη και σύμφωνη με την παρ. 2 του άρθρου 72 του ν. 3852/2010, δεδομένου ότι δεν εμπίπτει στις εξαιρέσεις που θέτει ο νομοθέτης για την μη δυνατότητα παραίτησης από την άσκηση ενδίκων μέσων, οι οποίες είναι οι μισθολογικές απαιτήσεις, κάθε μορφής, περιλαμβανομένων και των επιδομάτων.

Αν με την αγωγή οι ενάγοντες ζητούσαν πέραν της αναγνώρισης και της υποχρέωσης απασχόλησης τους , και την καταβολή μισθών υπερημερίας, επικαλούμενοι άκυρη καταγγελία της σύμβασης, καταβολή αναδρομικών μισθολογικών κλιμακίων και διαφορών, και αντίστοιχα η πρωτόδικη απόφαση επιδίκαζε τα ως άνω κονδύλια, τότε θα επρόκειτο για επιδικασθείσες μισθολογικές απαιτήσεις εργαζομένων, σε βάρος των οποίων το νομικό πρόσωπο θα υποχρεούτο να ασκήσει έφεση.

Η κατά τα ως άνω υποχρέωση του νομικού προσώπου να απασχολεί τους ενάγοντες, καταβάλλοντας τους τις νόμιμες αποδοχές τους , υποστηρίζεται ότι δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι αποτελεί ή περιλαμβάνει μισθολογική απαίτηση, αφού ο μισθός ο οποίος θα καταβάλλεται σ' αυτούς , είναι ο συνήθης μηνιαίος μισθός που θα καταβαλλόταν σε κάθε εργαζόμενο που θα απασχολείτο στην θέση των εναγόντων , με την αντίστοιχη ειδικότητα του καθενός . Αυτός ο μισθός δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι επιβαρύνει το νομικό πρόσωπο υπό την προϋπόθεση ότι η θέση εργασίας που καλύπτει ο καθένας κρίνεται απολύτως αναγκαία για τη λειτουργία της υπηρεσίας με τρόπον ώστε , ακόμη και αν δεν απασχολούνταν οι ίδιοι στη συγκεκριμένη θέση ,αναγκαστικά αυτή θα καλυπτόταν από άλλους εργαζόμενους που θα εισέπρατταν τον αντίστοιχο μισθό .

Σε κάθε περίπτωση, υποστηρίζεται ότι από την γραμματική ερμηνεία της διάταξης προκύπτει με σαφήνεια ότι, η απαγόρευση παραίτησης από ένδικα μέσα αναφέρεται μόνο σε αξιώσεις για μισθούς ή επιδόματα που έχουν ήδη γεννηθεί και δεν αναφέρεται στην φύση της εργασιακής σχέσης (όπως εν προκειμένω). Αν ο νόμος ήθελε να επιβάλει την απαγόρευση σε κάθε μορφής εργασιακή διαφορά, θα το διατύπωνε ρητά και καθαρά. Εν προκειμένω απαγορεύει την παραίτηση από τα ένδικα μέσα κλπ. μόνο στις περιπτώσεις γεγεννημένων μισθολογικών και άλλων συναφών διαφορών.

Από τους νομικούς που επιχειρηματολογούν υπέρ της νομιμότητας των αποφάσεων περί παραίτησης από τα ένδικα μέσα σε περιπτώσεις όπως η εδώ κρινόμενη, επισημαίνεται ότι για τη νόμιμη λήψη αυτών των αποφάσεων απαιτείται , σύμφωνα με το άρθρο 72 παρ. 1 και 2 του ν. 3852/2010, να αξιολογείται και να τεκμηριώνεται το δημόσιο ή δημοτικό συμφέρον και τα αποτελέσματα που θα επιφέρει η δικαστική απόφαση στη λειτουργία του Δήμου και στην τοπική κοινωνία. Άλλως , θα πρέπει να τεκμηριώνεται η ανάγκη διατήρησης των συγκεκριμένων θέσεων εργασίας και το όφελος που θα προσφέρουν οι υπηρεσίες των συγκεκριμένων εργαζομένων στους πολίτες του Δήμου.

Κατόπιν των ανωτέρω και αφού αναπτύχθηκαν οι απόψεις υπέρ της υποχρεωτικής άσκησης έφεσης που διατυπώνονται από πλευράς Υπουργείου Εσωτερικών και οι αντίθετες απόψεις περί της δυνατότητας παραίτησης από την άσκηση ενδίκων μέσων που διατυπώνονται μερίδα νομικών

Παρακαλώ για την εμπρόθεσμη λήψη απόφασης επί του ανωτέρω θέματος δεδομένου ότι η προθεσμία για την άσκηση έφεσης λήγει (λόγω της αναστολής των δικονομικών προθεσμιών κατά τη διάρκεια των δικαστικών διακοπών) στις 15 Οκτωβρίου 2014.

Επισημαίνεται ότι, κατά τη διάρκεια της συζήτησης και πριν τη ψήφιση του 4^ο θέματος, απεχώρησαν, οι Δημοτικοί Σύμβουλοι κ.κ. Ε. Ντηνιακός Δ., Τσατσαμπάς, Β. Καρατζαφέρης, Η. Δρούλιας, Α. Γκανά –Ρηγάκη, Ε. Καμπόλη και Κ. Φουρλής. Συνεπώς, το Δημοτικό Συμβούλιο προέβη στη ψήφιση του 4^{ου} θέματος με παρόντες 23 Δημοτικούς Συμβούλους επί συνόλου 33.

Ακολούθως, ο Πρόεδρος κάλεσε τα μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου να αποφασίσουν σχετικά.. Το Δημοτικό Συμβούλιο αφού άκουσε τον Πρόεδρό του και έλαβε υπόψη την 220/2014 απόφαση της Οικονομικής Επιτροπής, την ισχύουσα νομοθεσία, συζήτησε το θέμα για το οποίο και διατυπώθηκαν οι απόψεις των Δημοτικών Συμβούλων, όπως αναλυτικότερα αναγράφονται στα απομαγνητοφωνημένα πρακτικά.

Επισημαίνεται ότι, ο Επικεφαλής της δημοτικής παράταξης «Διάφανος Δήμος» κ. Κ. Ασπρογέρακας, είπε: ψηφίζω πολιτικά την μη άσκηση έφεσης κατά της αριθμ.. 2264/2014 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

Συνεπώς μετά την ολοκλήρωση της συζήτησης το Δημοτικό Συμβούλιο,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΟΜΟΦΩΝΑ

Τη μη άσκηση έφεσης κατά της υπ' αριθ. 2264/2014 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών με την οποία αναγνωρίστηκε ότι, οι διαδοχικές συμβάσεις έργου ή εργασίας ορισμένου χρόνου εννέα εργαζομένων είναι συμβάσεις εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου, σύμφωνα με τα αναφερόμενα στην εισήγηση.

ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ ΤΑ ΜΕΛΗ
(Υπογραφή) (Υπογραφή) (Υπογραφές)

Ακριβές Αντίγραφο
Χαϊδάρη 08-10-2014
Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ

ΜΙΧΑΛΗΣ ΣΕΛΕΚΟΣ